

Nu er det jo altså sådan, at vores pensionister i Danmark heldigvis lever mange år som pensionister, og vi ved, og det har vi sådan set vidst et stykke tid, at kvinder sparer mindre op end mænd. Fru Helle Sjelle har jo selv lagt stemmer til, at den Særlige Pensionsopsparing først blev omlagt og nu er suspenderet, hvilket har store konsekvenser ikke mindst for de lavtlønnede grupper. I den gruppe er der mange kvinder, og det betyder, at der er en gruppe kvinder, der får sparet endnu mindre op til deres alderdom.

Kl. 16.10

Så er det selvfølgelig fint, at fru Helle Sjelle og ligestillingsministeren er enige om, at alderdommen skal på dagsordenen. Men er det ikke lidt for uambitiøst, at der slet ikke er nogen konkrete bud i forhold til de økonomiske uligheder, der i dag omgiver alderdommen?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Jeg synes som sagt, at det er ganske fornuftigt, at man overhovedet har sat temaet på dagsordenen, netop ligestilling og alderdom synes jeg er væsentligt, og jeg håber bestemt også, at vi får drøftet de relevante problemstillinger, der er at drøfte inden for det område.

Men jeg tror ikke, at det er et område, som vi bare sådan lige får løst alle problemer på, som jeg sagde før. Nu ser vi på, hvordan og hvorledes vi kan komme i gang med at drøfte området, og så må vi jo se efterfølgende, hvad det kan munde ud i af resultater, for det er selvfølgelig klart, at man ikke sætter det på dagsordenen for at sige: Nå ja, det kan vi bare ikke gøre noget ved. Det er selvfølgelig noget, der skal arbejdes med, så det har jeg store forhåbninger til og synes som sagt, at det er godt, at ministeren har sat det på dagsordenen.

Så synes jeg stadig væk, det er svært at bevare pessimismen inden for ligestillingsområdet på nuværende tidspunkt. Jeg synes, det viser, at hvis man virkelig vil noget, hvis man virkelig kæmper for noget, så er det faktisk også muligt at rykke noget, men det er bare nødvendigt, at vi hele tiden har fokus på, at der skal kæmpes for, at vi opnår ligestilling.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Så går vi tilbage til ordførerrækken, og den næste er fru Anne Grete Holmsgaard.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Ministeren har lavet en ganske detaljeret redegørelse for aktiviteterne i 2003 og forslag til tæmper i 2004.

For udenforstående må det nødvendigvis ligne et ministerium, der er fuldt af aktivitet, og jeg vil faktisk heller ikke anklage ministeriet for ikke at være det; jeg tror, det er fuldt af aktivitet. Spørgsmålet er bare: Er det det rigtige, der sker, hvis det skal rykke i den virkelige verden, hvis det skal rykke i forhold til de uligheder mellem kønnene, som vi jo rent faktisk har?

Uagtet at vi også har vundet mange sejre gennem årene, er der faktisk stadig væk mange uløste problemer.

Fædrene har vi drøftet tidligere i dag, der er spørgsmålet om manglende lønstatistik, der er spørgsmålet om indbetalinger til pension, der betyder, at kvinderne halter bagefter, der er spørgsmålet om mangelen på kvinder i forskning osv. osv. – vi kender faktisk godt alle problemerne.

Jeg må sige – og misforstå mig nu ikke – at da jeg læste redegørelsen, kom jeg til at tænke lidt på, hvordan det er, når man læser cv'er, når man skal ansætte folk; så bliver man ofte lidt mistænksom, når de er meget lange, fordi der ligesom er en tendens til, at hvis folk ikke har så meget at komme med, så skriver de alt ned, og dermed håber de på, at det kommer til at se meget imponerende ud.

Jeg synes desværre, at det meget, der er skrevet ned her, er for meget præget af, at det er konferencer, det er udvalg, det er møder – alt sammen ting, der er udmærkede, og som kan bruges til netværksdannelse, erfaringsformidling osv., men som jo er utilstrækkeligt, når man virkelig skal have flyttet på ligestillingsområdet, for det er ikke let at flytte på ligestillingsområdet, fordi der er en række barrierer, der er nok så seje, og nogle vaner, nogle normer, nogle kulturer, man er oppe imod, som skal flyttes, og det kræver altså, at man tager ret håndfast på tingene.

Lad mig illustrere det med nogle af de områder, som ministeren gennemgår – der er ikke tid til at tage fat i dem alle sammen.

Kvinder i forskning: Afsnittet starter med en erkendelse af, at vi i Danmark er langt bagud i forhold til de lande, vi normalt sammenligner os med. Det er korrekt.

Svaret er imidlertid meget magert. Det, der er svaret på, hvad man vil gøre, er to ting: Det er en konference i 2004 og en tænketank.